

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně **MUDr. V. M.**, bytem C., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 11.11.2010 proti rozhodnutí žalované ze dne 29.9.2010 č.j. X o starobní důchod a o nákladech řízení o kasační stížnosti žalované ze dne 23.5.2011 proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 29.4.2011 č.j. 16Ad 84/2010-36,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 29.9.2010 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 31.5.2010 č.j. X se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou, k níž byla připojena i kopie napadeného rozhodnutí, se žalobkyně domáhá *přezkoumání rozhodnutí* žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ, ze dne 29.9.2009, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ze dne 31.5.2010 o přiznání starobního důchodu žalobkyni ve výši 13.473,-Kč měsíčně od 6.1.2010 podle § 29 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), s odůvodněním, že přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu včetně uplatněných námitek a provedenou kontrolou zjistila, že všechny doby pojištění i vyměřovací základy byly na základě podkladů, jež má ČSSZ k dispozici, bezchybně zohledněny, započteny a správně uvedeny v osobním listu důchodového pojištění (dále jen **OLDP**) ze dne 17.5.2010, který byl nedílnou součástí napadeného rozhodnutí; v období od 1.10.1970 do 30.6.1976 byla žalobkyně studentem Lékařské fakulty Univerzity Karlovy (dále jen **LF UK**) a tato skutečnost byla LF UK řádně doložena bezchybně vyhotoveným evidenčním listem o době zaměstnání a výdělku (*nyní*

evidenční list důchodového pojištění – dále jen **ELDP**) zaslaným ČSSZ dne 19.7.1976, proto nelze námitkám vyhovět.

Žalobkyně v žalobě vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť v letech 1970-1976 jako studentka LF UK v Plzni současně pracovala na katedře anatomie po celou dobu studia, proto požadovala dobu zaměstnání v Anatomickém ústavu LF UK v letech 1970-1976 neredukovat, ale započítat ji v plném rozsahu. Navrhla, aby po provedeném řízení soud napadené rozhodnutí ČSSZ ze dne 29.9.2010 zrušil a věc vrátil žalované. Zároveň připojila kopie informativních OLDP ze dne 7.2.2006 a 20.1.2009, v nichž je v přehledu dob pojištění od 1.1.1970 do 30.6.1976 uvedeno zaměstnání, avšak v OLDP připojeném k rozhodnutí žalované ze dne 31.5.2010 a zpracovaném 17.5.2010 je doba od 8.2.1970 do 7.2.1976 vykázána jako studium 1 – ndp a další započtená doba od 26.7.1976 jako zaměstnání. Z kopie *rozhodnutí ze dne 31.5.2010* vyplývá, že jím byl přiznán žalobkyni starobní důchod od 6.1.2010 ve výši 13.473,-Kč měsíčně s odůvodněním, že měsíčně činí základní výměra důchodu 2.170,-Kč a procentní výměra celkem 11.303,-Kč.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 26.1.2011 uvedla mimo jiné, že při posouzení zápočtu doby od roku 1970 vycházela z ELDP ze dne 19.7.1976 LF UK s označením rezortu (zkratkou) SKOL, což znamená škola, prokazující dobu od 1.10.1970 do 30.6.1976. Nelze proto zpochybnit, že se jednalo o studium a žaloba není tudíž důvodná, neboť zhodnocením doby studia v rozsahu šesti roků po 18 roce věku od 8.2.1970 do 7.2.1976 postupovala v souladu se zákonnými předpisy o důchodovém pojištění. Závěrem žalovaná navrhla zamítnutí žaloby podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

Ze zaslaného *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* vyplývá, že skutečnosti uvedené žalovanou v jejích vyjádření odpovídají obsahu spisu, v němž je založen i originál evidenčního listu důchodového zabezpečení (dále jen **ELDZ**) na období do 31.12.1995 vyhotovený 8.4.2011 UK v Praze, LF v Plzni, Plzeň, Husova 3, z něhož vyplývá, že žalobkyně byla u nich zaměstnána od 1.10.1972 a pracovní poměr skončil dne 31.5.1976. Dále ze založeného evidenčního listu o době zaměstnání a výdělku vyhotoveného uvedenou LF označeného „SKOL“ vyplývá, že žalobkyně získala dobu pojištění od 1.10.1970 do 30.6.1976 (*evidenční list byl odeslán dne 19.7.1976*).

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení; zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo; zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému.

Do 31.12.2009 bylo v **§ 29 zákona** stanoveno, že pojištěnec má nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně

- a) 25 let a dosáhl aspoň věku potřebného pro vznik nároku na starobní důchod (dále jen „důchodový věk“), nebo
- b) 15 let a dosáhl aspoň 65 let věku, pokud nesplnil podmínky podle písm. a).

Od 1.1.2010 dle **§ 29 odst. 1 písm. a) a b) zákona** má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně

- a) 25 let a dosáhl aspoň věku potřebného pro vznik nároku na starobní důchod (dále jen „důchodový věk“) před rokem 2010,
- b) 26 let a dosáhl důchodového věku v roce 2010,

Dle **§ 54 odst. 1, 2 zákona** nárok na důchod vzniká dnem splnění podmínek stanovených tímto zákonem a nárok na výplatu důchodu vzniká splněním podmínek stanovených tímto zákonem pro vznik nároku na důchod a na jeho výplatu a podáním žádosti o přiznání nebo vyplácení důchodu.

Na dotaz soudu *LF UK v Plzni potvrdila dne 9.2.2011*, že žalobkyně, rozená V., *pracovala na uvedené fakultě v době studia i jako odborná asistentka od 1.10.1972 do 31.5.1976.*

Žalovaná dne 2. a 21.3.2011 sdělila, že na základě potvrzení nelze k dodatečnému zápočtu pojištění přihlédnout, neboť z něj nevyplývá, že žalobkyně vykonávala řádný pracovní poměr zakládající účast na nemocenském a důchodovém pojištění, a aby mohla přihlédnout k dodatečnému zápočtu, je nutné vydání evidenčního listu (dále jen **EL**) o výkonu pracovního poměru za požadovanou dobu. Z praxe žalované vyplývá, že je-li student během studií pracovně činný, je školou vydáván současně EL o této činnosti, pokud není tato činnost již vyznačena. Nebude-li možné EL dodatečně vystavit, je nutné upřesnit, o jakou pracovní činnost se jednalo a v případě nepředložení nových skutečností, trvá žalovaná na stanovisku vyjádřeném dne 26.1.2011. Dále žalovaná uvedla, že informativní OLDP ze dne 20.1.2009 byl vyhotoven na žádost žalobkyně pouze za účelem informace o době pojištění, kterou měla žalovaná uloženu ve své evidenci. Jak vyplývá z tohoto informativního OLDP, slouží jako informace pro občana. Vzhledem k tomu, že žalovaná měla v době podání žádosti o vyhotovení informativního OLDP pouze dobu o studiu po 18 roce věku, tj. od 1.10.1970 do 30.6.1976, zhodnotila uvedenou dobu pojištění v plné výši 2100 dní.

K další žádosti soudu *dne 8.4.2011 uvedená LF UK zaslala požadovaný evidenční list důchodového zabezpečení o době zaměstnání žalobkyně jako odborného asistenta Ústavu anatomie od 1.10.1972 do 31.5.1976 ve dvojím písemném vyhotovení společně s kopiemi mzdových listů za roky 1974-1975*, které se podařilo dohledat. Dále bylo k dotazu soudu ještě sděleno, že na mzdovém oddělení už nepracuje nikdo, kdo tam pracoval v roce 1976 a ani nelze z ničeho zjistit, zda byly tehdy vyhotoveny evidenční listy o studiu a i o době zaměstnání žalobkyně; navíc v té době nebyla krácena doba pojištění týkající se studia jako v současné době, tudíž doba zaměstnání tehdy neměla přednost jako nyní.

- Dle obsahu ELDZ (na období do 31.12.1995) vyhotoveného uvedenou LF UK dne 8.4.2011, jehož jedno vyhotovení (originál) soud založil do dávkového spisu žalované, byla žalobkyně zaměstnána od 1.10.1972 do 31.5.1976 a počet započtených dnů v třetí pracovní kategorii činil (1972-92, 1973-365, 1974-365, 1975-365, 1976-152).
- Z kopie mzdových listů za rok 1974 a 1975 vyplývá, jakých hrubých příjmů žalobkyně v uvedeném roce dosáhla, kolik činila daň ze mzdy a jaké částky byly poukázány k výplatě (záloha + vyúčtování) žalobkyně v době, kdy pracovala na anatomii jako odborný instruktor (*nyiní odborný asistent*).

Na zaslání kopie ELDZ pořízené soudem dle originálu *žalovaná reagovala podáním ze dne 20.4.2011*, v němž zdůraznila, že ELDZ není ověřen příslušnou okresní správou sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) a vzhledem k tomu, že žalovaná nemá k dispozici originál ELDZ ze dne 8.4.2011, je nutné zajistit jeho ověření u OSSZ a zároveň vyžádat a opatřit od OSSZ vyjádření (zdůvodnění), proč byl dne 8.4.2011 dodatečně vydán další ELDZ a zda se jedná o opravný ELDZ ze dne 19.7.1976.

Poté zdejší soud *rozsudkem č.j. 16Ad 84/2010-36 ze dne 29.4.2011* zrušil pro vady řízení rozhodnutí žalované ze dne 29.9.2010 č.j. X a věc vrátil žalované k dalšímu řízení s tím, že *v této věci znovu rozhodne* o výši starobního důchodu žalobkyně po zohlednění další prokázané doby pojištění – zaměstnání ve smyslu příslušného písmena § 56 odst. 1 zákona. Žalovaná podala proti uvedenému rozsudku zdejšího soudu *kasační stížnost datovanou 23.5.2011*.

Nejvyšší správní soud v Brně (dále jen **NSS**) *dne 29.2.2012 rozsudkem č.j. 4Ads 99/23011-57* zrušil rozsudek zdejšího soudu ze dne 29.4.2011 a věc vrátil k dalšímu řízení pro zjištěné vady spočívající zejména v tom, že krajský soud nenařídil jednání, přestože prováděl dokazování, a za situace, kdy z dosud provedeného dokazování nebylo možno bezpečně usoudit na takový skutkový stav, s nímž by byly v souladu i závěry soudního rozhodnutí, neumožnil účastníkům vyjádřit se k navrženým důkazům při jejich provádění, tj. při jednání soudu a důkazní mezery tak odstranit; rovněž je třeba, aby soud uvedl, kterou nově prokázanou dobu pojištění má na zřeteli a jak má být žalovanou hodnocena.

Zdejší soud vázán právním názorem vysloveným NSS ve zrušujícím rozsudku (§ 110 odst. 4 s.ř.s.) nařídil ústní jednání, při němž dne 20.6.2012 žalobkyně setrvala na podané žalobě ze dne 11.1.2010 a upřesnila, že *požaduje započtení nově prokázané doby zaměstnání od 1.10.1972 do 31.5.1976, kdy pracovala na základě pracovní smlouvy jako asistentka na Ústavu anatomie LF UK*, jak bylo potvrzeno v průběhu soudního řízení, protože při podání žaloby s ohledem na odstup doby si přesná data již nepamatovala a už nemá k dispozici příslušnou pracovní smlouvu; v prvním a dalším ročníku začala pomáhat na Ústavu anatomie bez pracovní smlouvy i bez finanční odměny; až když začala oficiálně pomáhat při výuce, byla s ní uzavřena pracovní smlouva a v této činnosti pokračovala v podstatě až do konce studií v roce 1976 jako i jiní spolužáci. V předchozí době nemohla zjistit, zda LF UK zaslala evidenční list o studiu i o době zaměstnání a navíc v té době se doba pojištění získaná studiem oproti době pojištění získané zaměstnáním nekrátila, takže nebyl ani důvod si tyto skutečnosti ověřovat a hlavně jí to tehdy vůbec ani nenapadlo; zlikvidovala i různé písemnosti v průběhu

let, protože je nepovažovala za tak důležité, jak se nyní ukázalo. Závěrem *žalobkyně požadovala vyhovění žalobě*, když podle ní důkazy obstarané soudem z LF UK prokazují, že její požadavek je oprávněný, neboť skutečně v upřesněné době studia byla rovněž zaměstnána; nepožadovala ani náklady řízení; nedovede si představit prokázání další doby pojištění jinými důkazy než těmi, které má soud k dispozici; pokud by nebyla krácena doba pojištění získaná studiem, nemusela by se domáhat započtení doby zaměstnání, které bylo souběžné. *Zástupce žalované* ponechal rozhodnutí na úvaze soudu s ohledem na rozhodné skutečnosti zjištěné během ústního jednání a rovněž s ohledem na rozsudek NSS.

V této věci se žalobkyně podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů. Zdejší soud pak vázán právním názorem NSS vyjádřeným v již zmíněném v rozsudku č.j. 4Ads 99/23011-57, na jehož obsah pro stručnost odkazuje, na základě všech shora zjištěných skutečností v této věci dospěl k závěru, že ***žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 29.9.2010 je důvodná***, neboť zjistil, že napadené rozhodnutí vykazuje vady řízení, protože *skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu s doplněným obsahem spisu, neboť v soudním řízení byla prokázána další doba pojištění/zaměstnání žalobkyně*, proto ***soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 29.9.2010 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 31.5.2010 zrušil pro zjištěné vady řízení a věc vrátil žalované k dalšímu řízení*** (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4, s.ř.s.), jak vyplývá z výroku I. rozsudku.

Dle názoru soudu se podařilo prokázat, že žalobkyně v době studia na vysoké škole ještě pracovala i jako odborná asistentka v pracovním poměru od 1.10.1972 do 31.5.1976 a nebylo prokázáno, že by se nejednalo o pracovní poměr, který by nezakládal nemocenské pojištění dle tehdy platných předpisů, tudíž je třeba tuto dobu zohlednit jako dobu pojištění a upřednostnit ji před dobou studia s ohledem na to, že doba studia se ve smyslu § 13 odst. 1 zákona hodnotí omezeně. Z těchto důvodů soud zrušil rozhodnutí žalované ze dne 29.9.2010 pro vadu řízení spočívající v tom, že v řízení provedenými důkazy bylo prokázáno tvrzení žalobkyně o její době zaměstnání při studiu, tedy další době pojištění, byť v menším rozsahu, než původně v žalobě uvedla. Současně *soud zrušil i předcházející rozhodnutí žalované ze dne 31.5.2010 pro nesrozumitelnost*, neboť žalobkyni byl *příznán starobní důchod podle § 29 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. od 6.1.2010, avšak již od 1.1.2010 s ohledem na novelizaci zákona došlo oproti době do 31.12.2009 k členění § 29 nikoli pouze na písmena a) a b), ale na odstavce 1 až 5, přičemž odstavec 1 byl dále členěn na písmena a) až k), což žalovaná nezohlednila*; navíc z rozhodnutí není ani *patrné, kdy žalobkyni vznikl nárok na starobní důchod* a přitom je uvedeno, že došlo ke zvýšení proc. výměry za 90 dnů, tudíž je nepřezkoumatelné, jelikož neobsahuje základní skutečnosti mající na rozhodnutí zásadní vliv.

V případě žalobkyně se v době studia na vysoké škole v předmětnou dobu jednalo o pracovní poměr, což potvrdila na základě nalezených dokladů LF UK, která zodpovídá za správnost ji uvedených údajů. Ohledně žalobkyně se nejednalo o domácího, sezónního či kampaňového pracovníka či pracovníka na nepravděpodobnou výpomoc, tudíž i tento její pracovní poměr (na zkrácený úvazek) zakládal účast na nemocenském pojištění, proto je opodstatněn její požadavek na započtení této doby *od 1.10.1972 do 31.5.1976 jako doby zaměstnání místo tam dosud uvedené doby studia, které je kráceno na 80% a lze jej započítat pouze v rozsahu 6 let po dosažení 18 let věku* (§ 6 odst. 1, 2 zák. č. 101/1964 Sb. platný do 31.12.1975 a § 10

odst. 1 zák. č. 121/1975 Sb. ve znění platném do 30.9.1988; vyhl. č. 128/1978 Sb. - § 60 odst. 1/ za hrubý příjem studenta se považovala částka 1.200,-Kčs měsíčně/). Vzhledem k tomu, že v řízení před soudem byla prokázána další doba pojištění/zaměstnání žalobkyně, když k žádosti soudu na základě dostupných dokladů LF UK vypracovala nový ELDZ ohledně doby zaměstnání žalobkyně, považuje soud požadavek ČSSZ na jeho ověření příslušnou OSSZ i vyjádření (zdůvodnění), proč byl dne 8.4.2011 dodatečně vydán další ELDZ, za přehnaně formalistický a nemající oporu v zákonném předpisu, když navíc v současné době již nelze skutečně zjistit, zda byl vyhotoven a odeslán tehdejšímu nositeli důchodového pojištění či nikoliv a kdo případně nesplnil zákonnou povinnost. Nesplnění této povinnosti však nemůže jít k tíži žalobkyně. Předmětný požadavek ohledně zjištění doby zaměstnání v době studia žalobkyně na LF UK vyvstal až v souvislosti s vydáním rozhodnutí o starobním důchodu dne 31.5.2010 a obsahem připojeného OLDP, v němž měla žalobkyně vykázan jiný druh pojištění oproti dříve vyžádaným informativním OLDP.

Žalovaná tedy v této věci znovu rozhodne dle § 56 odst. 1 písm. b) zákona o výši starobního důchodu po zohlednění další prokázané doby pojištění žalobkyně od 1.10.1972 do 31.5.1976 jako doby zaměstnání, která nebude krácena jako souběžná doba studia, takže žalobkyně tímto získá navíc i dobu pojištění od 8.2. až do 25.7.1976 (§ 23 odst. 2 písm. b) zákona), což činí celkem 530 dnů (1 rok a 165 dnů) pojištění, jak vyjádřil i NSS v citovaném rozsudku, čímž bude nepochybně ovlivněna i výše starobního důchodu; od 26.7.1976 již má žalobkyně vykázanu dobu pojištění (zaměstnání). Vydáním nového rozhodnutí bude žalovaná realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 84/2010-78 ze dne 20.6.2012, jehož výrok (a rovněž i odůvodnění) bude zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a rovněž i s odpovídajícími ustanoveními příslušného zákona a prováděcích předpisů.

Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s. a podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 29.9.2010.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně, která měla ve věci plný úspěch, však náhradu nákladů řízení nepožadovala.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí,

proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 20. června 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně